

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 4, București, Tel. 02131.11.111 Fax 02131.11.112 e-mail: drparlament@gov.ro

Directorul Departamentului Secretariatului General

1366/2026, 27.08.2026.

432, 352, 430, 357, 392, 359, 431

Nr. 9652/2026

24-08-2026

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în sedința Guvernului din data
de 20 august 2026

Directorul Departamentului Secretariatului General

Bp. 393, 355, 27.08.2026.

379, 378, 396, 322, 378, 379

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

- 1366/2026 1. Propunerea legislativă pentru completarea ordonanței de urgență nr. 195/2002 privind circulația pe drumuri publice (Bp. 252/2026);
- 1425/2026 2. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 314/2026);
3. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României (Bp. 393/2026);
4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (Bp. 355/2026);
5. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social (Bp. 379/2026);
- 1432/2026 6. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (Bp. 325/2026);
7. Propunerea legislativă pentru completarea art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal (Bp. 348/2026);
- 1352/2026 8. Propunerea legislativă pentru completarea alin. (9) al art. 342 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal (Bp. 237/2026);
9. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (Bp. 396/2026);
- 1430/2026 10. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 322/2026);
- 1357/2026 11. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 242/2026);
12. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 198/2023 privind învățământul preuniversitar și a Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (Bp. 438/2026);
- 1332/2026 13. Propunerea legislativă pentru completarea art. XXIII din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare (Bp. 286/2026);
- 1359/2026 14. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției (Bp. 244/2026);

✓ 15. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României (Bp. 378/2026);*

16. *Propunerea legislativă privind instituirea Zilei Naționale a Siguranței Locuinței (Bp. 377/2026);*

17. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale (Bp. 323/2026).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Bucul pământ al Senatului

Bp. 438, 27.08.2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.198/2023 privind învățământul preuniversitar și a Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*, inițiată de doamna deputat UPR Raisa ENACHI (Bp. 438/2026).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 198/2023 privind învățământul preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare*, și modificarea *Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul completării cadrului normativ aplicabil cazurilor de violență psihologică - bullying în unitățile de învățământ preuniversitar, în scopul consolidării mecanismelor de prevenire, intervenție și protecție efectivă a elevului victimă, precum și al creșterii eficienței aplicării măsurilor existente.

II. Observații

1. Textul inițiativei legislative introduce un nivel excesiv de detaliu în privința măsurilor concrete, a termenelor și a procedurilor aplicabile, aspecte care, potrivit *principiilor de tehnică legislativă*, ar trebui reglementate prin acte normative secundare sau terțiare. Enumerarea expresă a măsurilor ce pot fi dispuse și configurarea detaliată a mecanismelor de contestare și monitorizare limitează nejustificat marja de apreciere a unităților de învățământ și a specialiștilor implicați. Însă, gestionarea situațiilor de bullying presupune intervenții adaptate contextului specific fiecărui caz, inclusiv din perspectivă psihologică și socială, ceea ce nu poate fi eficient standardizat la nivel de lege.

Totodată, o parte semnificativă a soluțiilor propuse sunt deja reglementate, la nivel de principiu, în cadrul legal existent, inclusiv prin legislația subsecventă adoptată în aplicarea *Legii nr. 198/2023*. În acest sens, inițiativa creează riscul unor suprapuneri și paralelisme normative, afectând claritatea și predictibilitatea actualului cadru legal. În loc să consolideze aplicarea cadrului existent, intervenția legislativă introduce redundanțe și potențiale incoerențe.

De asemenea, unele prevederi propuse sunt excesiv de rigide și pot genera dificultăți în aplicare. Interdicții formulate în termeni absoluți, precum cea privind mutarea elevului victimă sau extinderea obligației de intervenție a unității de învățământ asupra faptelor petrecut în mediul online, indiferent de locul sau momentul săvârșirii acestora, pot crea situații dificil de gestionat în practică și pot intra în contradicție cu alte drepturi sau competențe instituționale.

2. Precizăm că modificările și completările aduse prin această inițiativă legislativă *Legii nr. 198/2023* nu sunt oportune, întrucât există legislație subsecventă prin care s-a aprobat *Planul național de combatere a violentei școlare (Hotărârea Guvernului nr. 1065/2024)*, precum și *Procedura privind managementul cazurilor de violență asupra antepreșcolarilor/preșcolarilor/elevilor și personalului unității de învățământ*, precum și al altor situații corelate în mediul școlar și al suspiciunii de violență asupra copiilor în afara mediului școlar (*Ordinul Ministerului Educației nr. 6235/2023*).

De asemenea, menționăm faptul că, referitor la alin. (13) al art.65 din inițiativa legislativă, acesta nu poate fi susținut, ținând cont de faptul că legislația nu poate îngădi dreptul elevilor la educație. Transferul unui elev de la o clasă la alta nu este un proces instant și poate afecta atât elevul transferat, cât și colectivul unde se transferă. Având în vedere că fenomenul de bullying este repetat și intenționat, separarea victimei de agresor nu elimină automat comportamentul agresorului.

Totodată, modificarea programului ar putea însemna decalarea pauzelor sau a orelor de începere/de finalizare a cursurilor pentru agresor, astfel încât cei doi elevi să nu se întâlnească pe holuri sau la intrarea în școală, dar această măsură este dificil de pus în practică. De asemenea, neparticiparea la anumite activități școlare poate însemna marginalizare și discriminare, ceea ce ar putea avea drept urmare agravarea comportamentului și nu îndreptarea acestuia.

În ceea ce privește aplicarea de amenzi directorilor unităților de învățământ, precizăm că școala este o instituție de educație care asigură cu prioritate prevenția și nu este de dorit ca aceasta să fie transformată într-o instituție represivă. În plus, instituirea sancțiunilor contravenționale necesită o delimitare clară a răspunderii, pentru a evita aplicarea neunitară.

Menționăm faptul că alin. (22) art. 65 al inițiativei legislative pune în sarcina sistemului de învățământ măsuri cu privire la fapte întâmplare în afara sistemului și în afara controlului acestuia (platforme digitale, rețele de socializare etc.).

De asemenea, propunerea de introducere la art. 65 a noului alineat (19), referitor la transferul elevilor, menționăm că acesta se face exclusiv la solicitarea părinților/reprezentanților legali ai acestora. Introducerea acestui alineat ar presupune și modificarea legislației referitoare la transfer.

În ceea ce privește introducerea alin. (23) la art. 65, deși măsura cursurilor online ar proteja fizic victima oferind o „zonă de siguranță” necesară pentru refacerea psihologică în cazuri de risc persistent, ea poate duce la izolarea socială tocmai a victimei, pedepsind-o indirect prin scoaterea din colectiv. Prin urmare, învățământul online ar trebui realizat la cererea părintelui, dar însoțită de o recomandare din partea unui specialist, pentru a reduce riscul unor consecințe negative.

Astfel, deși inițiativa legislativă urmărește un obiectiv legitim, aceasta este insuficient fundamentată sub aspectul eficienței și al proporționalității măsurilor propuse, prezentând riscuri de aplicare formală și de afectare a echilibrului între drepturile elevilor implicați.

3. În ceea ce privește modificările propuse asupra *Legii nr. 272/2004*, acestea nu aduc elemente de noutate, ci mai degrabă dublează și reiau, într-o altă formă, principii și obligații deja consacrate. În acest sens, acest act normativ reglementează, în prezent, într-o manieră cuprinzătoare, obligația de prevenire și combatere a oricăror forme de violență asupra copilului, inclusiv în mediul școlar, precum și *principiul interesului superior al copilului* și necesitatea asigurării protecției imediate a acestuia. Introducerea unor prevederi punctuale, centrate exclusiv pe bullying în unitățile de învățământ, nu face decât să creeze redundanțe, fără a aduce un plus real de protecție.

În plus, și în cazul *Legii nr. 272/2004*, se observă aceeași tendință de a detalia în lege aspecte ce țin de modalitatea concretă de intervenție (de exemplu, raportul dintre măsurile de protecție și mediere), care ar fi trebuit lăsate la nivelul legislației subsecvente, pentru a permite o abordare flexibilă și adaptată fiecărui caz.

În ansamblu, inițiativa legislativă nu respectă principiile privind ierarhia actelor normative și proporționalitatea reglementării, generând suprareglementare, paralelism și rigiditate în aplicare. Considerăm astfel, că obiectivele urmărite pot fi atinse mai eficient prin consolidarea și aplicarea unitară a cadrului legislativ existent, precum și prin dezvoltarea și actualizarea actelor normative secundare și a mecanismelor instituționale, fără a fi necesară o intervenție legislativă extensivă la nivel de lege primară.

4. Potrivit art. 3 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, normele de tehnică legislativă sunt obligatorii inclusiv pentru propunerile legislative aparținând parlamentarilor. Semnalăm faptul că intervenția normativă constă și în modificarea *Legii nr. 198/2023 și a Legii nr. 272/2004* (art. 59 și 60 din *Legea nr. 24/2000*), astfel că ar fi fost necesară reformularea corespunzătoare a titlului.

Cu titlu preliminar, precizăm că aspectele privind combaterea bullyingului și a cyberbullyingului în unitățile de învățământ și în toate spațiile destinate educației și formării profesionale, prin intervenție integrată, prin identificare și semnalare, fac obiectul *Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 4343/2020 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 7 alin. (1¹), art.56¹ și ale pct. 6¹ din anexa la Legea educației naționale nr. 1/2011, privind violența psihologică - bullying*.

Așadar, apreciem că, de *lege lata*, există un cadru legislativ intern în materie, reglementări menite să asigure protecția și salvagardarea interesului superior al copilului, în special a celui care se află într-o situație de risc /vulnerabilitate.

De asemenea, observăm că printre măsurile propuse pentru combaterea violenței psihologice-bullying în școli se numără și modificarea clasei, a programului sau a participării elevului agresor la anumite activități școlare, precum și transferul elevului agresor la o altă unitate de învățământ.

Referitor la acest aspect, menționăm că, în jurisprudența sa¹, Curtea Constituțională a statuat următoarele: „Astfel, legiuitorul constituant a prevăzut modul în care se asigură dreptul la învățătură, ceea ce înseamnă că revine legiuitorului organic competența de a stabili condițiile în care acesta se desfășoară. Legiuitorul constituant a stabilit că dreptul la învățătură se realizează în cadrul unui sistem - educațional - în mod ordonat și organizat, astfel încât acesta se desfășoară în unități de învățământ care trebuie să respecte cerințele necesare desfășurării procesului instructiv-educativ. Astfel, pentru a se putea exercita dreptul la învățătură este necesară nu numai existența unor furnizori de educație, ci și a unor condiții de calitate pe care aceștia trebuie să le îndeplinească. În caz contrar, însuși dreptul la învățătură, ca drept fundamental al omului, ar fi afectat, din moment ce subiectul de drept nu are un sistem de referință la care să se raporteze. Iar sistemul de referință, sub aspectul organizării, ține de standardul educațional pe care trebuie să îl îndeplinească unitățile de învățământ în care se desfășoară învățământul general obligatoriu, învățământul liceal și cel profesional. Cu alte cuvinte, statul are obligația de a se asigura că dreptul la învățătură se realizează cu respectarea unor

¹ Decizia nr. 528/2018

condiții de calitate, sens în care furnizorii de educație sunt autorizați. Rezultă că art. 32 din Constituție reglementează, în mod implicit, o obligație pozitivă a legiuitorului organic de a reglementa, asigura și proteja calitatea actului educațional furnizat cetățenilor. Este o obligație de ordine publică ce caracterizează dreptul la învățătură, fiind indisolubil legată de acesta, în sensul că dreptul la învățătură se realizează numai în condițiile prestării unui serviciu public ale cărui condiții calitative sunt stabilite de legiuitor. Astfel, desfășurarea activității instructiv-educative în unități de învățământ autorizate/acreditate este un corolar al dreptului la învățătură. De aceea, legiuitorul este obligat să stabilească standarde de calitate, însă modul concret de configurare a acestora ține de marja sa de apreciere”.

Soluțiile normative preconizate sunt prezentate într-o manieră lacunară, de natură să conducă la afectarea dreptului fundamental la învățătură, consfințit de art. 32 din *Constituție*.

Neîndoielnic, dezideratul protecției copiilor și tinerilor, în plan ideologic, este unul legitim, însă, soluțiile preconizate, prin maniera în care sunt redată în prezenta inițiativă, pot genera abuzuri în aplicare, sens în care apreciem că era necesară reanalizarea și nuanțarea acestora.

Totodată, atragem atenția asupra faptului că atât cuprinsul *Expunerii de motive*, cât și conținutul inițiativei legislative sunt construite într-o manieră în care se portretizează un raport inechitabil între cei doi elevi, însă nu se reglementează și situația în care elevul victimă decide să reacționeze și să devină la rândul său elev agresor.

5. Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și, implicit, o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate.

Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit art. 6 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este

parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”.

De asemenea, potrivit art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*, „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor”.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri², statuând că „una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative” și că „respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin.(5) din Constituție”.

Analizând conținutul inițiativei legislative, în ceea ce privește fondul reglementărilor preconizate, semnalăm că, în integralitatea sa, modalitatea de exprimare a intenției normative nu întrunește exigențele de calitate a unei legi. În acest sens, învederăm următoarele:

a) Sintagme precum „cu celeritate”, „efective și proporționale”, „adecvate gravității cazului de violență, cauzelor și consecințelor acestuia” și „corelate cu nevoile educaționale, sociale și psihologice ale persoanelor implicate” din cuprinsul art. I pct. 1 al inițiativei legislative sunt lipsite de claritate și previzibilitate.

De asemenea, referirea generică la „măsuri de sprijin pentru victime”, respectiv „măsuri de sprijin și sancțiuni pentru autori” face ca norma să fie insuficient de clară, afectând accesibilitatea și predictibilitatea acesteia deoarece, din actuala redactare, nu rezultă cu precizia necesară ce măsuri sunt avute în vedere.

b) Din analiza normei propuse la art. I pct. 2, art. 65 alin. (12), al inițiativei legislative nu reiese cu exactitate dacă măsurile de protecție avute în vedere sunt cele de la alineatul următor, sens în care se impune revizuirea în acord cu intenția de reglementare. Totodată, faptul că este lăsată la latitudinea unității de învățământ posibilitatea de a aplica fie

² paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96).

una, fie mai multe măsuri de protecție este de natură a genera abuzuri în aplicare, sens în care considerăm că ar fi fost oportună revizuirea.

Cu privire la alineatul următor, semnalăm lipsa de previzibilitate a măsurilor de protecție avute în vedere. Cu titlu exemplificativ, menționăm că nu rezultă dacă modificarea clasei, a programului sau a participării elevului agresor la anumite activități școlare au caracter temporar sau definitiv, cine este persoana responsabilă cu „supravegherea sporită a spațiilor”, care sunt „momentele cu risc”, ce alte măsuri pot fi aplicabile. De asemenea, întrucât alin. (14) art. 65 al inițiativei legislative reia dispozițiile alin. (11), apreciem că ar fi fost necesară eliminarea normei.

c) Referitor la textul propus pentru art. I pct. 2 al inițiativei legislative, precizăm faptul că nu este clar ce autorități competente sunt vizate de text.

d) Sintagme precum „în cazuri grave sau repetate”, „măsurile prevăzute la alin. (12) nu sunt suficiente”, „cu prioritate”, regăsite la art. I pct. 2, art. 65 alin. (18), al inițiativei legislative sunt de natură a genera confuzii în aplicare. În plus, învederăm faptul că nu este clar prin ce elemente sunt avute în vedere la stabilirea gravității cazului de bullying.

e) Din analiza normei preconizate la art. I pct. 2, art. 65 alin. (20), al inițiativei legislative nu reiese dacă măsurile, durata și modalitatea de contestare îi sunt comunicate elevului victimă sau celui agresor. De asemenea, din analiza alineatului următor nu rezultă care este componența comisiei de soluționare a contestației, cine are aptitudinea de a stabili faptul că suspendarea măsurilor ar afecta protecția elevului victimă, care este mecanismul de soluționare a contestației, prin ce act se aprobă sau se respinge contestația și care sunt efectele admiterii sau respingerii contestației.

f) S-ar fi impus reanalizarea intenției de reglementare de la art. I pct. 2, art. 65 alin. (21), al inițiativei legislative, dat fiind faptul că unitatea de învățământ ar avea obligația de a interveni în cazul actelor de violență psihologică-bullying săvârșite prin intermediul platformelor digitale, indiferent de locul sau momentul săvârșirii faptei.

Deși actele de violență săvârșite prin intermediul platformelor digitale influențează mediul școlar, nu preconizăm cum unitatea de

învățăământ ar avea posibilitatea să gestioneze aceste situații care apar într-un mediu extrașcolar și mai mult să le și sancționeze.

g) Cu privire la art. I pct. 2, art. 65 alin. (23), al inițiativei legislative, dincolo de neclaritatea sintagmei „*în mod adecvat*”, precizăm că nu rezultă în mod concret cine și cum se constată faptul că protecția elevului victimă nu poate fi asigurată exclusiv prin măsurile dispuse potrivit alin. (12) - (22).

Ba mai mult, printre măsurile ante-menționate se regăsește și transferul elevului, astfel încât nu înțelegem cum desfășurarea activităților didactice în sistem online sau hibrid este văzută ca *ultima ratio*. De asemenea, observația este valabilă și pentru art. I pct. 2, art. 65 alin. (24), întrucât din analiza normei nu se poate deduce cum și de către cine se constată faptul că situația de risc persistă.

h) Art. I pct. 2, art. 65 alin. (25), al inițiativei legislative este formulat imprecis, în condițiile în care nu specifică persoanele responsabile și modalitatea prin care este monitorizată aplicarea măsurilor de protecție. În plus, sintagma „*ori de câte ori există indicii privind persistența riscului*” este lacunară.

i) În ceea ce privește art. II pct. 2 al inițiativei legislative, dincolo de neclaritatea sintagmei „*măsuri de protecție imediată și efectivă*”, precizăm că din analiza normei nu rezultă dacă aceste măsuri sunt cele preconizate la art. 65 alin. (13) din *Legea nr. 198/2023*, având în vedere că nu se face trimitere la acestea. În plus, apreciem că este neclară și sintagma „*cu prioritate*”.

6. Cu privire la proporționalitatea sancțiunii preconizate de art. I pct. 3 și 4 ale inițiativei legislative, arătăm că, în jurisprudența sa³, Curtea Constituțională a reținut următoarele: „*Potrivit principiului proporționalității, toate sancțiunile principale sau complementare aplicate contravenientului trebuie să fie dozate în funcție de gravitatea faptei. Curtea a observat că acest din urmă principiu își găsește corespondent în dispozițiile art. 5 alin. (5) și (6) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit cărora sancțiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite și sancțiunile complementare se aplică în funcție de natura și de gravitatea faptei. Curtea a subliniat că principiul proporționalității este*

³ Decizia nr. 344/2024

apropiat principiului oportunității, acesta din urmă trebuind să fie respectat în aplicarea sancțiunilor contravenționale principale și complementare în vederea atingerii scopului represiv și preventiv al sancțiunii contravenționale (a se vedea Decizia nr. 197 din 9 aprilie 2019, paragraful 31, și Decizia nr. 220 din 20 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 16 iunie 2023, paragrafele 20 și 21)”.

În acest sens, având în vedere principiile din domeniul contravențional conturate în jurisprudența Curții Constituționale a României de mai sus și că art. 148 alin. (1) al inițiativei legislative ce se dorește a fi completat prevede, atât la lit. a), cât și la lit. b), sancțiunea amenzii de la 1.000 de lei la 5.000 de lei, apreciem că ar fi fost oportună reanalizarea limitelor de pedeapsă aplicabile.

De asemenea, chiar dacă sintagma *„persoanele care au atribuții de control din cadrul DJIP/DMBIP sau al Ministerului Educației”* se regăsește și în forma actuală a normei ce se dorește a fi modificată, precizăm că aceasta are caracter incert. În ceea ce privește denumirea ministerului la care se face referire semnalăm că era necesară înlocuirea sintagmei *„Ministerul Educației”* cu *„Ministerul Educației și Cercetării”*, având în vedere politica acestora de organizare.

În plus, învederăm faptul că, potrivit *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*: *„Dispozițiile din actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravențiile intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării, (...). În cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile”*, ar fi fost necesară stabilirea unui termen de intrare în vigoare pentru contravențiile reglementate la art. I pct. 3 al inițiativei legislative, astfel încât persoanele vizate să poată lua cunoștință de necesitatea adaptării conduitei în mod corespunzător.

7. În legătură cu sintagma *„modifică și completează, în domeniul lor de competență, actele normative subsecvente în vigoare, incidente, în vederea corelării acestora cu prezenta lege”*- art. III al inițiativei legislative, precizăm că, în conformitate cu dispozițiile art. 50 din *Legea nr. 24/2000*, ar fi fost necesară indicarea în mod concret a actelor normative incidente.

8. Având în vedere exigențele constituționale și legale prevăzute de art. 74 alin. (4) din *Constituția României, republicată* și de *Legea nr. 24/2000*, referitoare la prezentarea propunerilor legislative numai în forma cerută pentru proiectele de lege, semnalăm că formula de atestare a legalității adoptării legii are cuprinsul prevăzut de art. 46 alin. (7) din *Legea nr. 24/2000*: „*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) sau (2), după caz, din Constituția României, republicată*”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului